

1895-03-13

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet på brevet

General comment:

Munter er en hund på Warberg-
familiens gård, Erikshåb.

Albrecht Warbergs bror, Conrad
Warberg, var godsforvalter på Glorup.
Majolika: særlig type italiensk fajance,
fremstillet siden slutningen af 1200-
tallet i Toscana og Umbrien.

Sender's location:

Piazza Donatello 10 Firenze

Recipient's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Herminia -

Onklen -

Zio -

Vittoria Bacci

Francis Beckett

Berta Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Bernhard Hirschsprung

Emma Hirschsprung

Christine Mackie

Laurits Ring

Alfred Rottbøll

Adelheyde Syberg

Nicoline von Sperling

Albrecht Warberg

Mentioned locations:

Piazza Donatello 10

Genua

Monte Carlo, Monaco

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 2121

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

13de Marts

Piazza Donatello 10

Kæreste Mor!

Mange Tak for Dit sidste lange Brev, som jeg blev vældig glad ved. Det var jo en sørgelig Meddelelse med Muntermand og jeg skrev vist netop noget om ham i Faders Brev. Jeg gad vide, om I saa var paa Glorup, jeg sendte Brevet dertil, da du havde skrevet det i Dit forrige Brev. - - For en Timestid siden tog Lud og Berta af Sted paa en lille Rejse til Genua; de skulle der mødes med B's Far og Søster Emma og rimeligvis være der sammen med dem nogle Dage. Saa tager "Fader Bernhardt" til Monte Carlo en 3-4 Uger og Emma kommer med hened. Berta var henrykt naturligvis. - I Aftes fulgte vi Ring paa Banegaarden; han kommer vist desværre ikke gennem Odense alligevel, han havde ellers lovet at gaa op og hilse Christine fra mig, det havde ellers [overstreget: ellers] været forfærdelig morsomt. - Ring vil jeg savne umaadelig meget, vi spiste Frokost sammen hver Dag, han maalede ogsaa paa Ufficierne. - Min Cape mangler jeg desværre ikke saa lidt paa endnu, det er et sent Stykke Arbejde. Nu skal jeg hænge vældig i disse Dage, mens de andre ere borte. - Nu lader det for alvor til, at Foraaret staar for Døren, Vejret er meget omskifteligt, men af og til have vi en dejlig Foraarsdag og vi plukke hver Dag en halv Snes Violer inde i Haven. - Naar det bliver rigtig smukt Vejr, vilde jeg gærne være færdig med min Cape. Lut mener ganske vist, at jeg lærer saa meget af det, at jeg strax skulde tage fat paa en til, men det tror jeg da ikke, jeg kan bekvemme mig til, jeg maa vist ud at lave nogle Afskedsbilleder. - Baade Konsulens og Baccis ville have mig op mens jeg er alene, men jeg har sagt nej Tak; jeg vil være flittig og skal desuden passe et Lerarbejde af Luds. Og kun spise og sove deroppe vil jeg dog ikke, naar jeg ellers skal være nede i Byen hele Dagen. - - I Aften skal jeg dog derop, det er Helligdag i Morgen [tilføjet over linjen: i Morgen] og vi skulle ned i "Cascelunerne" [det andet "c" i ordet tilføjet over linjen] at se Prinserevy, ogsaa Zioen Fru Pelle og Beckett. Det er ikke umuligt, at jeg kan komme til at rejse hjem sammen med Becket, han rejser rimeligvis sidst i April; vi talte om det i Gaar, han vil ogsaa gærne have Selskab. - - Han var her i Aftes til en lille Afskedsmiddag for Ring: udmærket Suppe, Æggekage, Lammesteg [overstreget: steg] Kotteletter med Kompot, Ost og Frugt. Vi havde - - - her kom Fru Bacci, nu kan jeg ikke huske hvad jeg begyndte paa. Det sinkede [tilføjet over linjen: sinkede] mig for Resten, nu kan jeg desværre ikke naa at faa Brevet af Sted, saa bliver det nok først i Overmorgen. Næste Dag. Jeg er kommen tidlig hjem, jeg kunde se, det kunde lade sig

gøre at naa at faa Brevet af Sted i Dag, og saa syntes jeg det var en Skam ikke at gøre det. – Der er omtrent en Time, der kan da naas en Del i den Tid. – Revyen var for Resten sjov; det blev mod al Forventning straalende Vejr, saa det hele tog sig brillant ud. De italienske Militær er nu meget smukke, deres Dragter meget smagfuldere end vore. Der er et lille morsomt, kaldet "Berseilli creme" [spørgsmålstegn over begge ord]; deres Dragter ere meget fixe, særlig deres Hatte [tegning] der sidde strærkt paa "Snur" og ere prydede med en mægtig Dusk Hanefjer. De ere vældig raske og kvikke og uddannes særlig til Løb. – Efter "Revista" en gik vi lidt længere ud, hvor der slet ingen Mennesker var, for at opsøge os et rart Sted at spise Frokost paa. ("Kasjinerne" (udtales således) er et Slags Langelinie for Florentinerne; de strække sig langs Arnoen et Stykke udenfor Byen. Der er hver Eftermiddag Promenade af alle de fine Florentinere, mange i pragtfulde Ekvipager, samt Musik paa en stor aaben Plads. Længere ude er der fuldstændig landligt og henrivende smukt. Der er lange Alleer, Strækninger af Skov, og dejlige Enge.) Vi fandt et herligt Sted til Frokosten, en lille solbeskinnet Eng, der var saa fuld af smaa Krokus, at det lignede et Tæppe, aldeles som naar Skovbunden hjemme er fuld af Anemoner, kun at Tæppet her var lyseblaat! Det var et bedaarende Syn. Jeg plukkede naturligvis en Masse og besluttede at sende en Hattefuld hjem; men jeg kan se, de ere altfor sarte, sender her en Prøve. Er den ikke henrivende. efter [overstreget: efter] Frokosten, som [overstreget: som] var udmærket, Fru B. førte Kød og Vin og Fru Pelle og jeg Sardiner Brød og Kager. – Hvor vi nød Tilværelsen derude, Solen skinnede, Fuglene sang og alting duftede af Foraar. Vi lærte dem at lege Enke, det morede dem kosteligt, Majoren (der er bleven Oberst) er en gammel Knop til at løbe, han og jeg var sammen hele Tiden, vi opnaaede "Sølvbryllup" mens alle de andre skiftedes til at være Enke. Pigen Erminia er storartet paa en saadan Tur, hun bliver et andet Menneske, naar hun kommer ud hvor der rigtig er landligt, helt vild af Henrykkelse. Saadan var hun ogsaa oppe i Acone. Hun og jeg havde spillet "berde", en Slags Filipine, der bestaar i at man stadig skal bære en lille grøn Gren hos sig, som man kan tage frem, naar den anden siger "verde fruori" (= "frem med den grønne"). Hun kom ind og skulde overrumple mig i Morges paa Sengen, men jeg halede den triumferende frem fra Hovedgærdet. [overstregede ord] – Lud og Ring snød med den Aften, de skulde lave. De gav den i Stedet inde i Byen, det var om Aftenen paa Faders Fødselsdag. Om Eftermiddagen havde vi været ude alle 4 at se en Majolikafabrik. Der opdagede vi et kønt Krus, men det var temmelig dyrt, 6 Lire, saa købte vi det i Forening og besluttede at kaste Lod om det. Det gjorde vi, da vi kom

ind paa Restaurationen og jeg blev den heldige, der fik den lille Seddel, hvorpaa der stod "Krus". Jeg var henrykt og indviede det strax, saa Faders Skaal blev drukket standsmæssigt af den mægtige Pokal. Lud holdt en lille Tale. - - - Jeg skrev til Frk. Sperlings Fødselsdag og sendte hende de første Anemoner jeg har funden. - Du maa endelig hilse Tat Mimi mange Gange for hendes lange morsomme Brev. - -

Have I Vinter E [~~udstreget: E~~] endnu? Jeg glæder mig saa forfødelig til at faa to Gange Foraar i Aar. Du ved ikke, hvor jeg nyder Tilværelsen i disse Dage meget, meget mere end i Fjor ved denne Tid. Den Gang var jeg saa tit gnaven og følte mig ensom og trist, i Aar nyder jeg det fuldt ud; og i Løbet af en 8 til 14 Dage bliver det hele jo endda meget smukkere, naar Mandeltræerne begynde at blomstre osv. -

_ Nu maa jeg desværre slutte, jeg venter mig næsten en lille overhaling over dette og de sidste korte Breve, samt at Du har ventet dette et Par Dage, men her har været saa meget Uro de sidste Dage. - Pengesagerne maa jeg vente med til næste Gang, nu [~~overstreget: nu~~] - Naa jeg maa slutte nu. 1000 kærlige Hilsner! Jeg kan ikke naa at læse igennem. -

Be

14de Marts - 1895.

1895

13de Marts

Piatta Donatello

10

Kære Mor!

Mange Tak for dit sidste lange Brev,
som jeg blev aldeles glad ved. Det var jo en
sørgelig Meddelelse med Münstermaas, og
jeres vist udspagt om ham i Valbro
Brev. Jeg gad vide, om I saa var paa Gennem-
rejse, og jeg vidste dertil, da du havde skrevet
om det i dit forrige Brev. -- For en
Tid sidst siden jeg kom og herfra af Plej
paa en lille Rejse til Genova; de skulle
der findes med to Far og Pöster Genova
og rimeligvis være der sammen med den
næste Dag. Paa Lørdag kom Pöster
til Monte Carlo en 3-4 Uger og Genova
kommer med hermed. Herfra var her
lyst naturligt. -- I Aften følger vi
Rind paa Bauegaarden; han kommer

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

int' dersom ikke gennem Opium alle
hel, han havde eller bant at gaa og lide
Christine fra mig, det havde ~~eller~~ været
forferdeligt uoverset. - Nu er jeg saerlig
tilvarende, uagtet, vi spille trokønt saa
uden hver Dag, naar muligheden er
officielle. Men Capi uventer i de
førre dage, saa det var uventet, det er
et stort Nykke Arbejde. Nu skal jeg
hvert hold i disse Dage, naar de andre
ere borte. - Nu lader det for hvor de
at farsart naar for Døren, nej det er uagt
omst, det er, men af og til har i en digt.
Torsdags og vi plejede hvor Dag, en Palo
Pues bialer vide i Hæder. - Naar det bli
ver sig, smukt Bøj, vilde jeg gerne være
færdig med min Capi. Det uventer gaa
ere mit, at, hvor saa uagt af det at
j, hvor skikke lige fat paa de til men
det tror jeg dog ikke, i Rån bekomme
sig til, paa saa mit ad at have nogle af
Skæbilleder. - Naar Rorerilens
og Naar vilde have sig op en uvent
og er alle, men jeg har sig sig Valt,
j vil være flittig og skal derinde passe
Pøt Lærarbejde af det. Og Nu gaa

og Love droppe til i de dage, naar,
ellers skal være vide i Røgen lide
Dagen. - I disse skal jeg dog drop,
det er Helligdag, og i skalle ved i
Candiderne at se Prinserevy, agaae
"Einen Fri Pelle, Beckell". Det er
ikke uventet, at, Rån Porume
at at lige igennem Rånnen med Beckell,
han rejser uventet sig. Deris, og
Lille, om det i saar, han vil ogsaa gaa
me have Delkas. - Han var her
i, disse til en lille Skæbilleder, for
Nu, i uventet Røpe, Røpe, Røpe, Røpe,
uventet med Røpe, det er Fruyt.
Vi havde -- her Råne Fri Røpe, nu
Rån i ikke uventet Rån, Røpe, Røpe, Røpe.
det er for Røden i Rån, der er
ikke saa at fad Røpe af Rån, saa
Rån det uventet Røpe. Over Røpe,
Røpe, Røpe. Og er Rånnen Røpe, Røpe,
i Røpe, det Røpe Røpe, og Røpe at
Råne at fad Røpe af Rån, i Røpe, og Råne
Røpe, det er en Rån, ikke at Røpe
det. - Der er uventet en Røpe, der Rån
da Rån en del i den Tid. - Røpe, Røpe

882121

for Resten sjo, det blev uord al Farant
ning straalende Rejs, saa det hele lag
og brillant ud. De italienske Møbler
er nu meget smukke, deres Draper
meget smagfuldere end vore. Der er
et lille udsømt Karps, kaldet „Perruilli
Crème“, deres Dragter ere meget fine, særlig
deres Hælle ~~der~~ der sidde strøkt paa
Puer og ere prydede med en meget
„Suk Hæuffer. De ere velly runde og
Kirkke og udsømt særlig til Løb. — Efter
Revisita'en gik vi lidt længere ud, hvor
der slet ingen Møbler var, for
at oprøge os et rart Pleid at spise Froz
Kort paa. („Kasjinerie“ (udsømt saaledes)
er et Rags Sangelinie for Florentinerde,
de strække sig langs Arveen et Rykke
udenfor Rejen. Der er hvor eftermid dag
Promenade af alle de fine Florentiner
uanset; pragtfulde Skovpaver, samt Mø-
biler paa en stor aaben Plads. Længere
ude er der fuldstandig Landt og hevi-
vende smukt. Der er mange Aller, Præst-
ninger af Prov, og dertil Træe. Vi fandt
et herligt Pleid til Frakortene, en lille
solberkinnat Dug der var saa fuld
af smaa Strøer, at det lignede et Tæppe,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

